

13. Η ΕΠΙΣΤΡΟΦΗ ΤΟΥ ΚΥΡΙΟΥ ΜΑΣ ΙΗΣΟΥ

ΕΔΑΦΙΟ ΜΝΗΜΗΣ: «Διότι, καθώς η αστραπή εξέρχεται από ανατολών, και φαίνεται έως δυσμών, ούτω θέλει είσθαι και η παρουσία του Υιού του ανθρώπου.» Ματθαίον 24/κδ' 27.

Για τη μελέτη αυτής της εβδομάδας, διαβάστε: Ησ. 13/ιγ' 6,9, Ματθ. 24/κδ' 30, 31, Δαν. 2/β' 34,35, Β' Τιμ. 4/δ' 6-8, Β' Θεσ. 1/α' 7-10.

Ο ποιητής Τ. S. Eliot ξεκινάει ένα ποίημά του με την εξής φράση: «Στο ξεκίνημά μου βρίσκεται το τέλος μου.» Αν και συνοπτική, η φράση αυτή κρύβει μία δυνατή αλήθεια. Στην αρχή υπάρχει το τέλος. Αυτή η πραγματικότητα βλέπουμε να ηχεί και στην ονομασία μας, όπου εμπεριέχονται δύο βασικές Βιβλικές διδασκαλίες: «Εβδόμης Ημέρας», το Σάββατο της τέταρτης εντολής, το εβδομαδιαίο αναμνηστικό της εξαήμερης Δημιουργίας στη γη, και «Αντβε-ντιστές», ένας όρος που δείχνει στη Δευτέρα Παρουσία του Ιησού όπου όλες οι ελπίδες και οι υποσχέσεις της Αγίας Γραφής, συμπεριλαμβανομένης και της αιώνιας ζωής, θα βρουν την εκπλήρωσή τους.

Όσο και αν απέχει χρονικά η Δημιουργία του κόσμου (η αρχή μας) από την Δευτέρα Παρουσία του Ιησού (το τέλος μας, τουλάχιστον το τέλος της αμαρτίας), αυτά τα γεγονότα συνδέονται. Ο Θεός που μας δημιούργησε (Ιωάν. 1/α' 1-3) είναι ο Ίδιος που θα επιστρέψει και «εν μιά στιγμή, εν ριπή οφθαλμού, εν τη εσχάτη σάλπιγγι» (Α' Κορ. 15/ιε' 52), θα επιφέρει την τελική μας λύτρωση. Πράγματι στην αρχή μας βρίσκεται το τέλος μας.

Αυτήν την εβδομάδα θα εξετάσουμε το τελευταίο από τα έσχατα γεγονότα, όσον αφορά τον κόσμο μας: την Δευτέρα Παρουσία του Κυρίου μας Ιησού.

Κυριακή 24 Ιουνίου

Η ΗΜΕΡΑ ΤΟΥ ΚΥΡΙΟΥ

Πολλές φορές κάνουμε το λάθος να πιστεύουμε ότι η Δευτέρα Παρουσία του Ιησού είναι μία διδασκαλία της Καινής Διαθήκης. Φυσικά, μετά την πρώτη έλευση του Ιησού, μετά τον θάνατο, την ανάσταση και την ανάληψή Του, έχουμε μία πληρέστερη αποκάλυψη της αλήθειας σχετικά με την Δευτέρα Παρουσία. Όπως όμως γίνεται και με άλλες διδασκαλίες της Καινής Διαθήκης, στην Παλαιά Διαθήκη βρίσκουμε στοιχεία και ενδείξεις αυτής της σπουδαίας αλήθειας που μέλλει να εκπληρωθεί. Οι συγγραφείς της Καινής Διαθήκης δεν αποκάλυψαν μία νέα αλήθεια, αλλά εμπλούτισαν την αλήθεια που είχε ήδη αποκαλυφθεί στην Αγία Γραφή. Μόνο που τώρα, υπό το φως του σταυρωμένου και αναστημένου Σωτήρα, η υπόσχεση της Δευτέρας Παρουσίας μπορεί να κατανοηθεί πλήρως και να εκτιμηθεί.

Διαβάστε τα παρακάτω εδάφια. Τι μας διδάσκουν για την Δευτέρα Παρουσία του Ιησού; Ησ. 13/ιγ' 6,9, Ζαχ. 14/ιδ' 9, Δαν. 12/ιβ' 1.

.....
.....
.....

Αναμφίβολα, η «ημέρα του Κυρίου» θα είναι ημέρα καταστροφής, κλαυθμού και αναβρασμού για τους ασεβείς. Αλλά θα είναι και ημέρα απελευθέρωσης για τον λαό του Θεού, όσων τα ονόματα βρεθούν γραμμένα στο βιβλίο της ζωής (δείτε Φιλιπ. 4/δ' 3, Αποκ. 3/γ' 5, 13/ιγ' 8). Την ημέρα του Κυρίου ως ημέρα κρίσεως για τους ασεβείς και ημέρα αμοιβής και προστασίας για τους πιστούς του Θεού, είναι κάτι που βλέπουμε και στην Παλαιά Διαθήκη. Για παράδειγμα, αν και μερικοί θα αντιμετωπίσουν την έξαψη του Κυρίου, εκείνοι που ζητούν δικαιοσύνη και πραότητα θα σκεπασθούν «εν τη ημέρα της οργής του Κυρίου» (Σοφ. 2/β' 1-3).

Διαβάστε Ματθ. 24/κδ' 30,31. Με ποιον τρόπο αυτά τα εδάφια δείχνουν την μεγάλη διχοτόμηση μεταξύ των ασεβών και των σωσμένων στην Δευτέρα Παρουσία του Ιησού;

.....
ΣΚΕΨΗ: Καθώς ξετυλίγονται τα έσχατα γεγονότα, η πλευρά στην οποία είμαστε θα είναι όλο και πιο εμφανής. Τι επιλογές μπορούμε να κάνουμε σήμερα που θα συμβάλλουν στο να είμαστε στη σωστή πλευρά;

Δευτέρα 25 Ιουνίου

Ο ΔΑΝΙΗΛ ΚΑΙ Η ΔΕΥΤΕΡΑ ΠΑΡΟΥΣΙΑ ΤΟΥ ΙΗΣΟΥ

Αν και οι περισσότεροι Ιουδαίοι την εποχή του Ιησού περίμεναν τον Μεσσία να εκδιώξει τον Ρωμαϊκό ζυγό και να εδραιώσει το Ισραήλ ως το πιο δυνατό έθνος, η προσδοκία αυτή δεν είχε καμία σχέση ούτε με την πρώτη ούτε και με τη δεύτερη έλευση του Ιησού. Απεναντίας, ο Θεός είχε κάτι πολύ μεγαλύτερο και καλύτερο για τον πιστό λαό Του από μία απλή διαρρύθμιση του αμαρτωλού και έκπτωτου κόσμου. Πιθανόν πουθενά αλλού στην Παλαιά Διαθήκη δεν φαίνεται πιο καθαρά από ότι στο Δαν. 2/β' η αλήθεια ότι ο νέος κόσμος δεν έρχεται από τον παλιό, αλλά πρόκειται για μία νέα, ριζικά διαφορετική δημιουργία. Στο Δαν. 2/β' βλέπουμε την άνοδο και την πτώση τεσσάρων κοσμοκρατοριών – της Βαβυλώνας, της Μηδό-Περσίας, της Ελλάδας, και της Ρώμης η οποία στη συνέχεια διαιρείται στα έθνη της σύγχρονης Ευρώπης. Ωστόσο, το άγαλμα που ο Ναβουχοδονόσορ είδε στο όνειρό του διαλύεται ολοσχερώς, με έναν εντυπωσιακό τρόπο, δείχνοντας πως δεν υπάρχει καμία σχέση μεταξύ αυτού του κόσμου και αυτού που θα έρθει με την επιστροφή του Κυρίου μας Ιησού Χριστού.

Διαβάστε Δαν. 2/β' 34, 35,44,45. Τι μας διδάσκουν αυτά τα εδάφια για την κατάληξη αυτού του κόσμου και την φύση του νέου;

.....
.....
.....

Καμία ασάφεια δεν υπάρχει στα εδάφια αυτά για το τι πρόκειται να συμβεί με την επιστροφή του Ιησού. Στο Λουκ. 20/κ' 17,18, ο Ιησούς λέει πως ο Ίδιος είναι η πέτρα που συντρίβει αυτόν τον κόσμο. Στο Δαν. 2/β' 35 διαβάζουμε, «Τότε ο σίδηρος, ο πηλός, ο χαλκός, ο άργυρος και ο χρυσός κατεσυντρίφθησαν ομού και έγιναν ως λεπτόν άχυρον αλωνίου θερινού· και ο άνεμος εσήκωσεν αυτά και ουδείς τόπος ευρέθη αυτών». Τίποτα δεν μένει από τον παλιό κόσμο με την επιστροφή του Ιησού.

Εντωμεταξύ, η πέτρα που κατέστρεψε τον παλιό κόσμο, «έγεινεν όρος μέγα και εγέμισεν όλην την γην». Η βασιλεία που ξεκινάει μετά τη Δευτέρα Παρουσία, «εις τον αιώνα δεν θέλει φθαρή... αυτή δε θέλει διαμένει εις τους αιώνας» (Δαν. 2/β' 44). Κάθε άνθρωπος σ' αυτή τη γη θα έρθει αντιμέτωπος με ένα από τα δύο τέλη. Ή θα ζήσει αιώνια με τον Ιησού, ή θα χαθεί για πάντα με τον παλιό κόσμο. Είτε με τον έναν είτε με τον άλλον τρόπο, μας περιμένει η αιωνιότητα.

Τρίτη 26 Ιουνίου

ΜΑΚΡΟΠΡΟΘΕΣΜΕΣ ΠΡΟΟΠΤΙΚΕΣ

Διαβάστε Τίτον 2/β' 13. Ποια σπουδαία ελπίδα μας δίνεται και γιατί είναι σπουδαία;

.....

Κατά την ομιλία του για την προέλευση του σύμπαντος, ένας λέκτορας εξήγησε ότι πριν από 13 δισεκατομμύρια χρόνια, «μία μικρή μάζα εμφανίστηκε από το πουθενά και εξερράγη. Από αυτήν την έκρηξη προήλθε το σύμπαν μας.» Ο λέκτορας δεν εξήγησε το πώς εμφανίστηκε αυτή η μάζα από το πουθενά. Απλώς πίστεψε ότι έτσι έγινε.

Όπως είδαμε στην εισαγωγή αυτού του μαθήματος, στην αρχή μας βλέπουμε το τέλος μας. Γι' αυτό και σύμφωνα μ' αυτόν τον λέκτορα, το τέλος μας δεν είναι και πολύ ελπιδοφόρο, τουλάχιστον μακροπρόθεσμα. Το σύμπαν που δημιουργήθηκε από αυτήν την μικροσκοπική μάζα είναι καταδικασμένο να καταστραφεί, μαζί με τα πάντα σ' αυτό, συμπεριλαμβανομένου και των ανθρώπων.

Αντιθέτως, η Βιβλική άποψη για την προέλευσή μας είναι και πιο λογική και πιο ελπιδοφόρα. Χάρη του Θεού, οι μακροπρόθεσμες προοπτικές μας είναι πολύ καλές. Έχουμε τόσα πολλά να ελπίζουμε για το μέλλον, και οι ελπίδες μας αυτές στηρίζονται στην υπόσχεση του Ιησού για την δεύτερη έλευσή Του.

Διαβάστε Β' Τιμ. 4/δ' 6-8. Σε τι αναφέρεται εδώ ο Παύλος και πού στηρίζει την ελπίδα του;

.....

Αν και ο Παύλος πρόκειται σύντομα να θανατωθεί, ζει με την βεβαιότητα της σωτηρίας και με την ελπίδα της επιστροφής του Χριστού, την οποία αποκαλεί, «την επιφάνειαν αυτού» (Β' Τιμ. 4/δ' 8). Τον περιμένει ο στέφανος της δικαιοσύνης, και σίγουρα δεν αναφέρεται στη δική του δικαιοσύνη (Α' Τιμ. 1/α' 15) αλλά στη δικαιοσύνη του Ιησού στην οποία βασίζεται η ελπίδα του Παύλου για την υπόσχεση της Δευτέρας Παρουσίας. Άσχετα από την παρούσα κατάσταση του στη φυλακή, περιμένοντας το θάνατό του, ο Παύλος γνώριζε την μακροπρόθεσμη του ανταμοιβή. Και αυτό γιατί έβλεπε την ευρύτερη εικόνα, και όχι την τωρινή κατάστασή του.

ΣΚΕΨΗ: Πώς μπορείτε να έχετε την ίδια ελπίδα με τον Παύλο, όποια κι αν είναι η κατάσταση στην οποία βρίσκεστε αυτή τη στιγμή; Πώς μπορούμε να μάθουμε να κοιτάζουμε την ευρύτερη εικόνα και την ελπίδα που μας προσφέρει;

«ΕΠΙ ΤΩΝ ΝΕΦΕΛΩΝ ΤΟΥ ΟΥΡΑΝΟΥ»

Όσο βασική και σημαντική κι αν είναι η Δευτέρα Παρουσία σύμφωνα με την Αγία Γραφή, πολλοί Χριστιανοί δεν την βλέπουν ως την κυριολεκτική επιστροφή του Ιησού. Ορισμένοι για παράδειγμα υποστηρίζουν ότι η Δευτέρα Παρουσία συνέβη με την έλευση του Αγίου Πνεύματος στην εκκλησία, όταν δηλαδή οι ηθικές αρχές του Χριστιανισμού αποκαλύφθηκαν στο λαό Του.

Πόσο ευγνώμονες είμαστε που αυτή η διδασκαλία είναι εσφαλμένη. Εάν αλήθεια, τι μακροπρόθεσμη ελπίδα θα είχαμε; Διαβάστε τα παρακάτω εδάφια της Καινής Διαθήκης για την Δευτέρα Παρουσία. Τι αποκαλύπτουν για την φύση της επιστροφής του Χριστού;

Μαθ. 24/κδ' 30.....
Α' Θεσ. 4/δ' 16.....
Μαθ. 26/κς' 64.....
Αποκ. 1/α' 7.....
Β' Θεσ. 1/α' 7-10.....

«Το στερέωμα φαίνεται να ανοιγοκλείνει. Η δόξα του θρόνου του Θεού παρουσιάζεται αστραποβολώντας. Τα βουνά σείονται από θεμέλια, σαν τη καλαμιά στο φύσημα του ανέμου, και πελώριοι βράχοι σκορπίζονται προς όλες τις κατευθύνσεις. Ακούεται ένας υπόκωφος κρότος προμηνύοντας το ξέσπασμα της καταίγιδας. Η θάλασσα χτυπιέται με λύσσα. Τα ουρλιάσματα του τυφώνα εξαπολύονται σε εξολοθρευτική αποστολή. Ολόκληρη η γη κλονίζεται και εξογκώνεται σαν φουρτουνιασμένη θάλασσα. Η επιφάνειά της σχίζεται. Φαίνεται να γκρεμίζεται από θεμέλια. Οροσειρές ολάκαιρες καταπίνονται. Κατοικημένα νησιά καταποντίζονται, λιμάνια, πραγματικά Σόδομα αμαρτίας, σαρώνονται από τα αφρισμένα κύματα. “Βαβυλών η μεγάλη ήλθεν εις ενθύμησιν ενώπιον του Θεού διά να δώση εις αυτήν το ποτήριον του οίνου του θυμού της οργής αυτού”.» Ε. Χουάιτ, Τ.Π.Σ. σ. 760.

Η επιστροφή του Ιησού θα είναι ένα τόσο συνταρακτικό γεγονός που κυριολεκτικά θα δώσει ένα τέλος στον κόσμο που ξέρουμε. Όλοι θα το αντιληφθούν. Με την δεύτερη έλευσή Του, ο Ιησούς θα ολοκληρώσει όλα όσα πέτυχε για εμάς κατά την πρώτη έλευσή Του.

ΣΚΕΨΗ: Πώς μπορεί η σκέψη της Δευτέρας Παρουσίας να επηρεάσει τον τρόπο που ζούμε; Πώς μπορεί να μας βοηθήσει να ξεχωρίζουμε ποια πράγματα είναι σημαντικά σ' αυτήν τη ζωή;

Πέμπτη 28 Ιουνίου

ΟΙ ΖΩΝΤΑΝΟΙ ΚΑΙ ΟΙ ΝΕΚΡΟΙ

Πριν αναστήσει τον φίλο Του τον Λάζαρο, ο Ιησούς είπε, «Εγώ είμαι η ανάστασις και η ζωή· ο πιστεύων εις εμέ, και αν αποθάνη, θέλει ζήσει» (Ιωάν. 11/α' 25). Δεν περίμενε ωστόσο τα λόγια Του να γίνουν πιστευτά από τους ανθρώπους και έτσι ανέστησε τον Λάζαρο ο οποίος βρισκόταν στον τάφο ήδη αρκετές ημέρες (Ιωάν. 11/α' 39).

Κι εκείνοι που πιστεύουν στον Ιησού, πεθαίνουν. Ωστόσο, όπως ο Ιησούς είπε, αν και πεθαίνουν θα ζήσουν ξανά. Αυτή είναι η ανάστασις των νεκρών. Γι' αυτό η δεύτερη έλευσις του Ιησού έχει σημαντικό ρόλο στις ελπίδες μας.

Σύμφωνα μ' αυτά τα εδάφια, τι θα συμβεί στους νεκρούς πιστούς κατά την επιστροφή του Ιησού; Ρωμ. 6/ς' 5, Α' Θεσ. 4/δ' 16, Α' Κορ. 15/ιε' 42-44, 53-55.

.....
.....
.....
.....

Η μεγάλη ελπίδα της Δευτέρας Παρουσίας είναι ότι η ανάστασις από τους νεκρούς που βίωσε ο Ιησούς, θα συμβεί και στους πιστούς ακολούθους Του όλων των εποχών. Λόγω της ανάστασής Του έχουμε ελπίδα και βεβαιότητα και για τη δική μας ανάστασις.

Τι θα συμβεί σε όσους είναι ζωντανοί όταν επιστρέψει ο Ιησούς; Φιλιπ. 3/γ' 21, Α' Θεσ. 4/δ' 17.

.....
.....
.....

Οι ζωντανοί πιστοί θα αποκτήσουν νέο σώμα. Με έναν υπερφυσικό τρόπο θα μεταμορφωθούν και θα λάβουν άφθαρτο σώμα, όπως θα λάβουν και οι αναστημένοι πιστοί. «Οι ζώντες δίκαιοι μεταμορφώνονται “εν μια στιγμή, εν ριπή οφθαλμού.” Με το κέλευσμα του Θεού περιβάλλονται τη δόξα. Τώρα τους απονεμεί η αθανασία και μαζί με τους αναστημένους αγίους υψώνονται από τη γη για να συναντήσουν τον Κύριό τους στον αέρα.» Ε. Χουάιτ, Τ.Π.Σ. σ. 770.

ΣΚΕΨΗ: Κάντε μία λίστα με όλα τα πράγματα σ' αυτόν τον κόσμο που είναι τόσο σημαντικά και αξίζει γι' αυτά να θυσιάσετε την αιώνια ζωή. Τι έχετε γράψει στη λίστα σας;

Περαιτέρω μελέτη:

Η Δευτέρα Παρουσία του Ιησού δεν είναι ένας θλιβερός επίλογος της αμαρτωλής ανθρωπότητας και της δυστυχίας του έκπτωτου κόσμου. Απεναντίας, η Δευτέρα Παρουσία είναι η αποκορύφωση των προσδοκιών κάθε Χριστιανού. Χωρίς αυτήν, ο κόσμος θα συνέχιζε με τη μία τραγωδία να διαδέχεται την άλλη μέχρι τον πλήρη αφανισμό του. Χωρίς την ελπίδα που μας δίνει η επιστροφή του Χριστού, η ζωή, όπως αναφέρει ο Ουίλιαμ Σαίξπηρ, είναι «μία ιστορία που την εξιστορεί ένας ανόητος, γεμάτη ήχους, δίχως νόημα.» Ωστόσο, έχουμε την ελπίδα για την οποία ο Λόγος του Θεού μας διαβεβαιώνει συνεχώς. Κι έχουμε αυτήν την ελπίδα, επειδή ο Ιησούς μας λύτρωσε με τη ζωή Του (Μάρκ. 10/1' 45) και έρχεται να παραλάβει αυτό το οποίο εξαγόρασε. Τα άστρα του ουρανού δεν μας μιλούν για τη Δευτέρα Παρουσία, ούτε τα πουλιά τραγουδούν γι' αυτήν. Αυτά τα πράγματα από μόνα τους μπορεί να δείχνουν σε κάτι καλό και ελπιδοφόρο, αλλά δεν μας μιλούν για την ημέρα που ο Ιησούς επιστρέψει, όταν θα «σαλπίσει, και οι νεκροί θέλουνι αναστηθή άφθαρτοι, και ημείς θέλομεν μεταμορφωθή» (Α' Κορ. 15/1ε' 52). Δεν μας λένε ότι μία μέρα «θέλετε ιδεί τον Υιόν του ανθρώπου καθήμενον εκ δεξιών της δυνάμεως και ερχόμενον μετά των νεφελών του ουρανού» (Μάρκ. 14/1δ' 62). Όλα αυτά τα γνωρίζουμε επειδή τα λέει ο Λόγος του Θεού, και εμείς εμπιστευόμαστε τις υποσχέσεις που βρίσκουμε στο Λόγο Του.

Ερωτήσεις για συζήτηση:

1. Τι ελπίδα θα είχαμε εάν η Δευτέρα Παρουσία ήταν απλώς μία έκφραση των Χριστιανικών αρχών στη ζωή των ακολούθων του Χριστού, όπως κάποιοι ισχυρίζονται;
2. Γιατί η δημοφιλής ιδέα της προέλευσης του σύμπαντος από το τίποτα είναι ανοησία; Γιατί προωθείται αυτή η ιδέα, και γιατί οι άνθρωποι την πιστεύουν; Γιατί η πίστη στον αιώνιο Θεό που δημιούργησε τα πάντα είναι πιο λογική για την προέλευση του σύμπαντος;
3. Δείτε τη λίστα σας με τα πράγματα που θεωρείτε σημαντικά ώστε να θυσιάσετε την αιωνιότητα. Πώς μπορείτε να βοηθήσετε τους άλλους, αλλά και τον εαυτό σας, ώστε να μην επιτρέψετε σε τίποτα να σας στερήσει την σωτηρία;